

04 Mart 2023 Kaçkar Dağları Yaylalar Köyü-Olgunlar Mahallesi Yüncüler Aşıtı.

-Çığ Kazası Raporu-

02 Mart 2023 ERZURUM da toplandık İstanbul dan gelen arkadaşlarımız ile birlikte saat 14:00 de yola çıkarak 5 saat süren bir yolculukla Yaylalar köyü Çamyuva Pansiyon'a yerleştik.

03 Mart 2023

Yaylalar köyünün hemen güneyinde bulunan Orman yollarından yükselerek düz bir alanda çığ eğitimi ve sinyal cihazı kullanımı üzerine 2 saat süren bir eğitim yaptık, daha sonra yürüyüşe devam ettik bizim önümüzde yürüyüş yapan başka bir grup vardı dağcı bu gruba rehberlik yapan arkadaşımız İsmet İnan'dı. Bizde onların izlerini takip ederek yükseldik. Bulduğumuz noktadan yükseldikçe hava kapattı rüzgar hızı artmaya başladı ve zirveye yakın bir noktadan iniş kararı aldık. Kar çok kötü değildi aşağılara doğru kar biraz ağırlaşmıştı ama herkes sorunsuzca inebilmişti aşağıya öğleden sonra otele inip dinlendik.

04 Mart 2023

Çamyuva pansiyonda sabah 7:30'da kahvaltımızı yaptıktan sonra 8:30 gibi yola çıktık. Hava parçalı bulutlu ince bir bulut tabakası hava sıcaklığı -1 veya - 2 civarı. Yaylalar Olgunlar arası 3 km'lik yolu kayaklarımız ile yürüdük. Olgunlara geldiğimizde 15 dakikalık 1. molamızı verdik buradan ince beton köprüyü karşıya geçtikten sonra ben bütün arkadaşların cihazlarını kontrol ettim. (Grup Check= sinyal cihazı gönderi ve alıcı takibi) Cihaz kontrolünden sonra bir kişi de benim cihazımı kontrol etti.

İlk yamaç göreceli olarak dik yükseldiği için (28-30 derece) biz burada ABS li çantalarımızı aktif hale getirerek tırmanışa başladık ve böyle devam ettik. Grupta 6 kişide hava yastıklı çanta mevcut.

Olgunlardan yürüyüşe başladığımızda saat 10:05'u geçiyordu.

Olgunlar üstündeki bayraklı tepeye vardığımızda saat 10:37 di.

Burada kısa bir mola verdik daha sonra yürüyüşe başladık. Yüncüler Vadisinin içerisine girmiştik eğim 10 ile 12° arasındaydı. Saat 11:00'de son mola yaptığımız noktaya vardık 2350 metre. Buradan sonra tekrar vadi tabanında yürümeye başladık. Ben ekipte bulunan iki genç sporcuyuda alarak önden yürüyüşe başladım, ekiple aramız gitgide açılarak yürüyüşe devam ettik. Bizim biraz arkamızdan Kaan bizi takip ediyordu. Aslında sürekli onlarla göz temasımız vardı böyle yürüyorduk arka ekip çok azda olsa yavaşlamaya başlamıştı çünkü aramız yukarıya doğru yükseldikçe 200-250 metre açılmıştı. 2580m ye geldiğimizde ben arka taraftan bir ses duyduğumu zannediyorum ama

yanımdaki iki sporcu arkadaşım bir ses duymamışlar genede ben beni bir şey geriye döndürdü. Yada bir ses duydum. Arkamı dönüp ekibe baktım görüş alanımda kimseyi görmemişim vadide hiçbir şey yoktu kafamı yukarıya doğru çevirdiğimde dağın boşaldığını sırt hattının siyah taşlarını gördüm yani çığ düşmüştü. Saat 12:15 civarıydı, Çünkü dağda Taşlar görünüyordu bu normal bir durum değildi. Bizim 10 dakika önce geçtiğimiz noktadan onların geçişi esnasında önce sırt balkonları kopmuş ve üzerlerine doğru gelmişti.

Hızlıca yanlarında indik. Çığa ilk yaklaştığımızda Kaan'ı gördük. Ne olduğunu sorduk ve çığdan son anda kurtardığını söyledi.

Çığın üzerinde Kayakla yürümek zor olduğu için kayaklarımızı çıkardık ve ben yaşam sinyal cihazımı arama modunda açtım ve alanı taramaya başladım.

Çığın ortasına geldikten sonra sinyal olmaya başladım oraya yaklaştığımda Serdar abiyi gördüm çığ'dan kendi imkanıyla çıkmıştı yüzeye yakın kaldığı için kendisi çıkabilmişti. Dışarda kimler var anlamaya çalışıyorduk. Çığ herkesi bir yere savurmuş adeta bir mikser gibi döndermişti. Önde ki en sona en sondaki en üstte kalmıştı.

Hemen diğer arkadaşlarımın yerlerini tespit ederek diğer arkadaşları çıkarmaya başladık. Yağız nispeten yüzeye yakındı. Batuhan 2 metrenin üstünde derin de kalmıştı onu da çıkardıktan sonra onun başında 2 kişi bekliyordu çünkü bilincini kaybetmişti. Ben, Serdar abi, Miraç ve Nurhak hemen Mustafa ve Necmican arkadaşımızı aramaya koyulduk. Herkezin sinyal cihazlarını kapattırdım sadece benimki arama yapıyordu hızlıca yerlerini tespit ettim sonradan Mustafa olduğunu anladığımız 1. Kişi 5.7 metre'deydi. Necmican'ın yerini de tespit ettim 6.2 metre derinlikteydiler.

İki ekip halinde yanımızda bulunan küreklerimiz ile 2 noktayıda hızlıca kazmaya başladık. ben arada sinyal cihazlarıyla kaç metre kaldığını ve doğrulama yapıyordum altta kalan kişileri konumlandırabilmek için müthiş bir hızla çaba gösteriyorduk. Kazazedelere yaklaştıkça dizlerimizin üzerinde sürekli olarak ilk önce yüzlerini açmamız ve hava almalarını sağlamamız yönünde bağıriyorduk.

İlk 15-20 dakika içersinde kıyafetinden Mustafa olduğunu anladığımız kazazedeye ulaşabildik ilk kalça kısmını gördük yüzüstü yatıyordu çığ arkasından vurup yatırmıştı kaçarken. Ben ve Serdar abi sürekli hava yolunu açmamız gerektiğini tekrar edip duruyorduk fakat derin bir kuyu ve dikine kar atmak çok zordu 5 dak çalışanı hemen yer değiştiriyorduk.

Mustafa'yı bizim tamamen çıkarmamız 35 dakikamızı aldı çünkü kar ağır yoğunlaşmış yoğrulmuş bir kardı. Ayaklarından kayakları çıkmıştı ve kayaklarından biri hemen yakınındaydı. Mustafa'ya ulaştığımızda ilk yaptığımız şey kardan çıkarmadan ilk önce ağzının içine elimizi soktuk parmağınızla hava yolunu açmaya çalıştık.

Dört kişi üstün bir gayret göstererek Mustafa'yı dışarı ancak alabildik bilinci yoktu maalesef ki.

Gözleri kapalıydı ve derin bir uyku halindeydi. Yüzü koyu renkti. Çünkü kara direk temas halindeydi.

İlk olarak nabız ve nefes kontrolü yaptık herhangi canlılık belirtisi yoktu.

İki set kalp masajı yaptım ağzından hava verdik daha sonra iki set Serdar abi kalp masajı ve suni tenefüs yaptı ama maalesef Mustafa hayata geri dönmedi vücut sıcaklığı normale yakındı ama maalesefki boğulmuştu, bütün ümitlerimiz kesilmişti Mustafa'dan yana. Nasıl bir acı yaşadık tevasur bile edemiyorum. 35 yıldır aynı mahallede büyüdüm acılarımızı ve sevinçlerimizi birlikte yaşadığımız en yakın arkadaşım maalesef hayatını kaybetmişti. Bu gerçekten tarifi imkansız bir acıydı.

3 kişi Necmican'ı çıkarmaya çalışıyordu ve hemen oraya yardıma gittik Necmican'ın kayağının biri botundan ayrılmamıştı çünkü freeride kayak bağlaması sert olduğu için atmamıştı enerjimizin artık tükendiği dakikalardı 5 dakika çalışını sürükleyerek dışarı alıyorduk ve dikine olan tünelin içinde birde yatay tünel açarak kayağını botundan ayırabildik.

Daha sonra Necmican'ı çığdan 4 kişi dışarı alabildik. Gözleri açık yumrukları da sıkı sıkıydı. Burnunda kırık vardı. İlk gözlemlediğim bunlardı. Daha sonra öğrendiğimiz beli ve boynuda kırılmış çünkü kayakları ayağından çıkmayınca kayak başka yöne dönmüş vücudu başka bir yöne. Hepimiz tarifsiz bir acı çekiyorduk daha 1 saat önce sohbet ettiğimiz çayımızı, suyumuzu paylaştığımız arkadaşlarımızı pırıl pırıl 2 genci kaybetmiştik. Mirac dayısının, Nurhak amcasının cansız bedeninin başındaydılar.

İkisinin de yüzlerine birer tane bandana geçirdim başlarının altına çantalarına koydum üzerlerini çantalarındaki kıyafetleri ile acil yardım battaniyesi ile örtmeye çalıştık. Bu sırada Çığın nasıl olduğunu anlamaya çalışıyorduk çünkü bizim geçişimiz esnasında herhangi bir karda oturma olmamıştı biz öncüyduk. Orada olan arkadaşlarımla konuştuğumda çığı onların başlatmadığını Çığ üzerlerine gelirken son 30 metrede kala üzerlerine doğru geldiğini görmüşlerdi. Mustafa fark etmiş ve Serdar abiye "kaç abi" demiş. Çığ ilk önce sırt hattı çizgisinden başlamış ansızın vadi tabanlı doldurmuştu. Yüksek ihtimal sırt üzerinden yürüyen ya da kaçan bir yabani hayvan çığı tetiklemiş olabilme ihtimali yüksek olabilir. O sırt hattında kar çok kırılğan ve rüzgâr ile taşınan kar 2 metreyi geçen bir kalınlığa sahipti. Bunu kopunca daha iyi anlıyor insan.

Ekipteki hiç kimse ABS'li çantayı patlatma fırsatları bile bulamadan çığa ansızın yakalamışlardı. Altı kişi çığ altında kalmış ve çığ herkesi bir tarafa savurmuştu. Serdar abiyi iletişim kurması kurabilmesi için aşağıya Kaan ile birlikte gönderdik. Çünkü bizim durduğumuz yerde telefon çok zayıf çekiyordu.

Saatler ilerledikçe Batuhan'ın ayağında kırık olduğunu düşünüyorduk ve kaburgasında ezik ya da kırık olduğu kanısına vardık onunda bir şekilde acilen aşağıya inmesi lazım dı. Bize helikopter lazımdı ilk olarak Rize Ayder bulunan heliski aklımıza geldi bu koordinasyonu Serdar abi ile sağlıyorduk ilk olarak 20 dakika içerisinde helikopterin bize ulaşacağını söylediler. Daha sonra öğrendik ki sisten dolayı kalkamamış. Malatya'dan bir askeri helikopter geleceği söylendi fakat öyle büyük bir helikopterin inebileceği alan orada yoktu. Pilot benden koordinat istedi Koordinatı gönderdim ve bana 15 dakika sonra dönüş yaptığında ben oraya inmem dedi sizin hayatınızı riske atarım ikinci bir çığ

riski olabilir dedi haklıydı. Zaten Scorski helikopterin inebileceği bir alan yoktu. Bizim 2 cenazeyi taşıyacak halimizde malesefki kalmamıştı enerjimizi tamamen bitirmiştik diyebilirim.

Bizim yanımıza ekiplerin karadan ulaşacağı bilgisini verdiler beklemek zorundaydık iki arkadaşımızı bırakıp inemezdik. 25 senedir dağlarda birlikte gezdiğim aynı çadırda binlerce kez kaldığım adamı bırakamazdım. Ne olursa olsun ben aşağıya inmeme kararı aldım.

Batuhan'ı merak ediyordum nasıl diye çığın alt ucuna yakın bir kısmında 2 metre derinden çıkarıldı ve anlattıkları ürkütücüydü ilk 5 dak hatırlıyordu ve sonra nefessiz kalıp bayılmış. Çığın içindeyken sadece parmağını canlatabiliyormuş. Serdar abi ilk bulduklarında ağzının içini temizlemiş ve karnını sıkmış daha sonra nefes almaya başlamış. 2 kişi sürekli onun yanında duruyordu. Yağız ve Haluk ona sıvı takviyesi yapıyorlardı.

Yaklaşık 15:45 civarı aşağıdan bir dağcı arkadaşımız bize yardıma geldi. Kendisi Erzurum itfaiyesinde çalışan Osman Kökyayla. Yaylalar ormanında 2 gün kamp için gelmişti o bölgeye. Haberi alınca hemen yanımıza gelmişti. Erzurum il temsilcisi Erdal Emeç telefon ile aramış bilgi vermiş bize yardıma gitmesi gerektiğini söylemiş. Osman geldikten sonra Yağız-Batuhan ve Haluk u birlikte aşağıya inmelerinin doğru olacağını düşündük ve onları yavaş yavaş aşağıya gönderdik iki vefat eden arkadaşımızın yanında ben-Miraç-Nurhak ve Osman kalmak zorunda olduğumuzu düşünüyorduk. Bir kar mağarası kazmaya başladık. Daha sonra bu fikirden vazgeçtik çünkü Mustafa'yı çıkardığımız noktada zaten derin bir mağara vardı onu sadece genişletmemiz gerekiyordu 1 saate yakın çalıştık belki daha fazla dört kişinin sağabileceği kadar bir alan açtık üzerimizi de kayaklarımız ile kapatarak aleminyum alaşımli battaniye ile örttük dışarda kalan kürek felan ne varsa aleminyum battanyenin üzerine koyduk ve çantalarımızın üzerine oturarak beklemeye başladık üzerimizdeki kıyafetlerin hepsi ıslaktı, hava sogumaya başlamıştı birbirimize sokularak böylece bekliyorduk arada çok üşüdüğümüzde dışarı çıkıp kollarımızı sallıyor sağa sola koşuyorduk. 2-3 termos sıcak suyumuz vardı ve bu süre zarfında onlardan yudum yudum içiyorduk çünkü kaçta bize yardım gelecek kestiremiyorduk. Hava rüzgarsız ve sakindi. Gece saat 11:00 civarı bize doğru gelen üç ışığı fark ettik bir de onlara doğru gitmeye başladık bize doğru gelenler Ercan Kesti-Rahman Murat Türkmen-Erdal Emeç daha sonra Artvin afad kurumundan bir arkadaş da geldi yanımıza. Afatdan gelen arkadaş cenazelerin resimlerini çekmeye başladı yüzlerini açmaya çalışıyordu biz ona kızdık ona bunları zaten aşağı incekleri orada yeterince resim çekileceğini çığ alanını çekebileceğini söyledik ama cenazelerin yüzlerini çekmesini istemedik. Oda bizden özür diledi ve çekmedi resimlerini.

Erdal Emeç'gilin Yanlarında sıcak su, sedye, ceset torbası ve ip vardı. İlk önce Mustafa'yı sabitledik sedye ye yerleştirdik. Dört kişi Mustafa'yı aşağıya götürdü. Bu sırada arkadan başka bir kurtarma ekibi daha geldi. Erzurum Afad'dan bir arkadaş, Yusufeli Barhal'dan Ahmet Karahan, Yusufeli Dağcılık kulübü'nden Emin Bülbül geldiler. Necmican

kardeşimizi de ceset torbasına ve sedyeye yerleştirdikten sonra Çığı alanını kontrol ederek orayı terk ettik. Ben, Ercan kesti ve Emin Bülbül en son alanı terk ettik yavaş yavaş aşağıya indik.

Köyün üstündeki tepeye vardığımızda jandarma arama kurtarma ve afad personelleri ile birlikte aşağıya indik. Olgunlar köyünde bizi bekleyen arkadaşlarımızla birlikte Yaylalar köyüne indik. Buradan cenazeler Yusufeli devlet hastanesi morguna oradan da bir zaman sonra Artvin adli tıp Kurumu'na gönderildi burada gerekli otopsiler yapıldıktan sonra Necmican Öztoprak İstanbul'a Mustafa Tekin ise Erzurum'a sevk edildi.

EKİP:

- 1-Mustafa Tekin
- 2-Yıldırım Beyazıt Öztürk
- 3-Akif Yağız Saraçlar
- 4-Kaan Kösemen
- 5-Haluk Özek
- 6-İlktuğ Gökberg Koçal (Pansiyonda Kalmıştı o gün)
- 7-Batuhan Gündoğdu
- 8-Ziya Serdar Kılıç
- 9-Orhan Karal (Pansiyonda Kalmıştı o gün)
- 10-Fuat Can (Pansiyonda Kalmıştı o gün)
- 11-Mirac Gülrenk
- 12-Nurhak Tekin
- 13-Necmican Öztoprak

Çığı alanının hava kamerasından görüntüsü.

Son molamızı verdiğimiz alan.

Mustafa ya ilk ulaştığımız anlardan biri.

Bu felaketten hemen önce hatıralarda kalan son fotoğraf bu Kaan ığdan 1-2 dakika önce geriye dönerek çekmiş telefonun kamerası cebinde terlediği için buğu olmuş biraz puslu bir fotoğraf. Serdar abi nde, arkasında Mustafa Tekin ve arkasında Necmican kardeşimiz..